

UZASADNIENIE

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z potrzeby zapewnienia w czasie pokoju warunków do uruchomienia świadczeń rzeczowych na rzecz obrony w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, w przypadku zakłóceń i utraty przez wojskowe komendy uzupełnień możliwości zainicjowania Akcji Kurierskiej Administracji Publicznej w zakresie doręczania „Wezwań do wykonania świadczenia rzeczowego na rzecz obrony”, zwanych dalej „wezwaniami”, posiadaczom nieruchomości i rzeczy ruchomych.

Sprawy przebieg procesu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych wymaga od dowódców jednostek wojskowych planowania wykorzystania świadczeń osobistych i świadczeń rzeczowych na uzupełnienie etatowych potrzeb wynikających z wojennych struktur organizacyjnych oraz do doraźnego używania przez jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Przedsięwzięcia w tym zakresie realizowane są w czasie pokoju przy wsparciu podmiotów i osób fizycznych, na które nałożony został, w drodze decyzji administracyjnej, obowiązek świadczeń rzeczowych na rzecz obrony.

Projektowana zmiana polega na zmianie ust. 1 w § 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 2004 r. w sprawie świadczeń rzeczowych na rzecz obrony w czasie pokoju (Dz. U. poz. 1872, z 2007 r. poz. 1224, z 2009 r. poz. 762 oraz z 2014 r. poz. 1451) przez dodanie po zwrocie: „1. Wezwanie do wykonania świadczenia wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia w czasie pokoju.” sformułowania: „w liczbie egzemplarzy określonej przez organy i kierowników jednostek organizacyjnych występujących z wnioskami o przeznaczenie nieruchomości lub rzeczy ruchomych na cele świadczeń”.

Projektowane rozporządzenie ma na celu umożliwienie wnioskodawcom egzekwowania od organów wydających decyzje nakładające obowiązek świadczeń rzeczowych na rzecz obrony, niezbędnej liczby egzemplarzy, o których mowa w § 23 nowelizowanego rozporządzenia. Nowe brzmienie tego przepisu obliguje wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) do wystawiania wnioskowanej liczby egzemplarzy wezwań. Jeden z nich pozostanie w aktach organu wystawiającego. Pozostałe egzemplarze zostaną przekazane organom i kierownikom jednostek organizacyjnych występujących z wnioskami o przeznaczenie nieruchomości lub rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych.

Szczegóły procesu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych stanowią informacje niejawne, dlatego też precyzyjne wytyczne w zakresie rozdziału egzemplarzy wezwań, których posiadaczami będą wojskowi komendanci uzupełnień oraz ich obiegu określone zostaną w stosownych dokumentach mobilizacyjnych.

Zaproponowane w projektowanym rozporządzeniu rozwiązanie jest następstwem i działaniem naprawczym, zgłoszonej przez terenowe organy administracji wojskowej, obserwacji na podstawie „Instrukcji systemu wykorzystywania doświadczeń” (Sygn. Szkol. 879/2014) nt.: „Braku uregulowań prawnych w zakresie uruchamiania świadczeń rzeczowych na rzecz obrony RP umożliwiających dowódcy JW wykorzystanie egzemplarza pozostającego w aktach wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) w przypadku zniszczenia WKU”.

Projektowane rozporządzenie nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. Projektowane rozporządzenie nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia

prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

*Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym*